

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Oslo, 25.11.2010

Høring – endringer i Skattefunn

Vi viser til høringsbrev av 24.09.2010, og takker for muligheten for innspill til forslag til endringer i skatteloven med tilhørende forskrifter vedrørende Skattefunn.

Intensjonen med Skattefunn er å stimulere til forskning og utvikling i bedriftene, noe som er en helt vesentlig faktor for å opprettholde og styrke nasjonens konkurransekraft. Til nå har ordningen levert i forhold til målet om å øke forsknings- og utviklingsinnsatsen i næringslivet. Derfor har Abelia en rekke ganger tatt til orde for å øke rammene for ordningen. Denne formen for virkemiddel er mer effektiv og treffsikker enn de fleste direkte støtteordningene som for eksempel Innovasjon Norge forvalter, nettopp fordi den tar utgangspunkt i bedriftenes allerede pågående prosesser og styrker, og fordi den er ubyråkratisk. Transaksjonskostnader for bedriftene og faren for skjønnsmessige avgjørelser av hvem som får og ikke får støtte blir redusert. Slik sett er Skattefunn blant de aller viktigste næringspolitiske virkemidlene i Norge.

I høringsbrevet viser Finansdepartementet til at forslagene i hovedsak gjelder en oppdatering og presisering av gjeldende bestemmelser. Dette er etter vår vurdering ikke en helt god beskrivelse, da flere av forslagene i realiteten må betraktes som en innsnevring av ordningens virkeområde. Vi er derfor sterkt bekymret for at de foreslåtte endringer bidrar til å redusere, snarere enn å styrke Skattefunns betydning for konkurransekraft i norsk næringsliv. Vi undrer oss på om dette står i samsvar med Regjeringens uttalte intensjon om utvikling av et kunnskapsbasert Norge.

Når det gjelder forslag til definisjon på forskning og utvikling foreslås det en innsnevring. Selv om intensjonen sannsynligvis er å skape en mer presis definisjon, slår det i praksis uheldig ut. Den foreslåtte endringen innebærer en begrensning, som bl.a. vil utelate elementer som organisasjonsutvikling, kvalitetssikring og markedsundersøkelser som fradragsberettiget. I realiteten er det vanskelig å skille disse aktivitetene fra øvrige elementer i prosjektene, og som regel finnes det en tett og integrert sammenheng mellom disse elementene. Dette gjelder også for designelementer, for validering og lignende for å undersøke om produkter eller tjenester tilfredsstillende standarder. Samlet må dette også inngå i kostnadsgrunnlaget for forsknings- og utviklingsprosjekter. Når Regjeringens hensikt med Skattefunn er å stimulere til økt forskning og utvikling i norsk næringsliv, vil

disse endringsforlagene trekke i motsatt retning. Ordningen må ikke utformes slik at hverdagen blir vanskeligere for bedriftene, eller redusere bedriftenes insentiver for forskning og utvikling.

Når det gjelder beregning av prosjektkostnader er det paradoksalt at det opereres med ulike regler mellom ulike forvaltningsorganer. Regler som anvendes i brukerstyrte forskningsprosjekter og det som Skattefunn anvender må ses i sammenheng. I så måte er det ingen logikk i at timeprisen settes til 530 kr. Snarere bør en samstemming i forhold til satser for brukerstyrte prosjekter, lede til at taket på timesatsen settes til 1000 kr. Timesatsen som Skattefunn anvender har heller ikke vært justert i samsvar med lønns- og prisutviklingen på flere år. Forskning og utvikling er i ferd med å bli en helt sentral del av næringslivets aktiviteter. Derfor er tiden også moden for å oppheve taket på antall førte timer.

Vi er kritisk til formuleringene om en tilbakebetaling av støtte dersom prosjekter skulle vise seg å være vellykket kommersielt. Tenkningen bygger etter vår oppfatning på en foreldet idé om forskning og utvikling som en separat og helt adskilt del av den kommersielle virksomheten. Det er ikke slik kunnskapsbasert næringsliv drives i dag. Vi kan vanskelig se at det intellektuelle resultatet som skapes i form av ny kunnskap, innsikt og erfaring, patenter osv skal komme til fradrag, hva enten bedriften bruker resultatene i egen virksomhet eller for andre. Vi kjenner heller ikke til at noe annet land har regler om at et skatteinsentiv helt eller delvis må tilbakebetales hvis forskningen gir et økonomisk resultat. Dersom dette resonnementet leder frem vil det bidra til at ordningen stimulerer prosjekter som ikke gir resultater. En regel om at kostnadsgrunnlaget skulle reduseres med verdien av forskningsresultatene, vil i tillegg kunne stimulere bedriftene til ikke å dele sin kunnskap med andre.

Samlet virker det for oss som om hensynet til skattefaglig praksis, tekniske rutiner og omtanke for revisorenes arbeid her står i veien for Regjeringens vilje til å styrke forskning og utvikling i næringslivet. Vi vil derfor minne om at Skattefunn først og fremst er et særlig viktig næringspolitisk virkemiddel og et instrument for å sikre langsiktig konkurransekraft i Norge. Abelia mener at de foreslåtte endringene i sum ikke tjener de politiske og faglige intensjonene bak ordningen. Vi ber derfor Finansdepartementet om å foreta en nøyere næringspolitisk vurdering av hvilke konsekvenser de foreslåtte endringene vil gi, før saken oversendes Stortinget. For øvrig viser vi også til høringsvaret fra NHO som vi stiller oss bak.

Med vennlig hilsen

Paul Chaffey
Administrerende direktør